

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת

עקב

◆◆◆

שנת

תשפ"ג

◆◆◆

גליון 214

מה היא "באותן הימים"?

עזבם את תורת

ויתכן, שבימי בין הזמנים, חוץ ממה שחסר "בפועל" הכח והזכות הגדולה של לומדי התורה, יש לנו ג"כ "מבחן אמת" כמה התורה חשובה בעינינו...

שעל זה נאמר "על עזבם את תורת", וזה יכול כל אחד לבחון את עצמו - בפרט בימים אלו, כמה ערך וחשיבות יש לו לכמה דקות תורה, מול...

וכשנחזק את עצמנו בזה, בודאי נראה "לנצל" את הימים, והשעות, והרגעים... ללימוד התורה, ועי"ז נזכה לישועת ה'.

קושיא "בראש"

ועצה נפלאה יעץ מרן רה"י הגאון רבי ברוך מרדכי [בן הינדא מלכה לרפ"ש] בירח תמוז, כהדרכה לקראת ימים אלו, שכל אחד יראה להשחיל בראשו קושיא -

הערה, לפני צאתו לדרך, וכך יהי מוחו עסוק בתורה ליישב את הקושיא, ויזכה לקיים ובלכתך בדרך. וכך גם "אינו עוזב" ח"ו לרגע את התורה.

וזוהי ג"כ השמירה המעולה ביותר מכל סכנה, כמו שהאריך בזה מרן פוסק הדור הגר"י זילברשטיין שליט"א לפני תקופה, כי "אין שמירה כתורה".

ולתועלת הרבים נביא שתי הערות מרבנו, ששאל הרבה פעמים, ולא מצא מזור. ובודאי יהי נחת רוח לפניו ולנשמתו הטהורה, כשיעסקו בהן צורבי דאורייתא.

מתבייש לירא מאחר...

א' איתא בחובת הלבבות שער אהבת ה' (פרק ו'), שסיפר אחד מן מהחסידים על אחד מהיראים, שמצאו ישן באחד המדברות, ואמר לו האינך ירא מן האריה שאתה ישן במקום הזה, אמר לו אני בוש מאלקים שיראני יראה זולתו. פי' שמתבייש שהקב"ה יראהו מפחד מדבר חוץ ממנו.

והק' רבנו, איך זה מסתדר עם יעקב אבינו, שסידר אבנים סביב למראשותיו, מפחד החיות רעות.

ולפני הרבה שנים, נכנס אצלו רה"י הגאון ר' שאול אלתר שליט"א, ושאל אותו רבנו קושיא זו, ורצה לחלק בין קודם מתן תורה ולאחר מתן תורה, אך לא נחה בזה דעת רבנו.

תוספת ברכות

ב' ידוע שמרן הגר"י זצוק"ל הי' מקפיד ביותר לקיים את הדין לברך מאה ברכות בכל יום, כדילפיין במנחות מפרשת השבוע, ועתה ישראל "מה" ה' אלוקיך וגו', אל תקרי מה אלא "מאה". ולכן הי' נוהג לעלות בשבת למפטיר, כדי להשלים למאה ברכות, אבל ביום כיפור לא לקח מפטיר, היות שלפי החשבון לא יגיע בלאו הכי למאה.

והיינו שסבר דכשאמר חז"ל "מאה" ברכות היינו דוקא מאה, ובלי זה אין ענין להוסיף עוד ברכה.

מהותם של ימים אלו

נמצאים אנו בעיצומם של ימי הנופש, אך עדיין סמוך ונראה לתשעה באב - ימי אבלות החורבן, וצריכים אנו עדיין מאד ל"שבעה דנחמתא" שינחמנו אבינו על אבלות החורבן וירושלים. ובעוה"ר בינתיים שולח הקב"ה "ברקים ורעמים" לפשט עקמימיות שבלב, באסונות המרעידים את הלבבות... בהילקח מאתנו נשמות יקרות, בחטף, תלמידי חכמים יקרים, מרביצי תורה, באופן טראגי ביותר, אוי! מה הי' לנו.

ונפשי בשאלתי "מה ה' אלוקיך שואל ממך...", הלא דבר הוא. אך כולנו יודעים מה שכתוב בהפטרה של מנחה לתענית ציבור, "כי לא מחשבותי מחשבותיכם..." ולא דרכיכם דרכי... כי דרכי השי"ת נעלמים מבשר ודם, ואין לנו אלא "להתחזק כאחד" במה שהנחילנו רבותינו.

אמונה!!

וכמובן, היסוד הראשון הוא "אני מאמין באמונה שלימה, שהבורא ית"ש הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", ומחשבה זו צריכה להוביל אותנו "כל הזמן", בלי לחפש סיבות שונות...

ובכלל האמונה ג"כ, לזכור כל הזמן, שהקב"ה הוא טוב ומטיב", והוא ית"ש "אבינו האב הרחמן", ומלפניו ית"ש לא יצא רע, אף פעם!! ואף מה שנדמה לעיני בשר שזה ח"ו לא טוב הוא באמת "כולו רק טוב". כמבואר הכל בדברי חז"ל הק'.

בראשית - כשביל "התורה"

עוד עלינו לחזור ולשנן לעצמנו, שבזמנים אלו, שאין סדרים בישיבות ובכוללים, הרי "חסר תורה" בעולם, ולזה, גם אם יעלו כל תירוצינו "לרצון" לפני אדון כל... בטענת קווי ה' יחליפו כח וכו', וכו', אבל למעשה "חסר תורה", ובלי הכח "האדיר" של התורה, אנה אנחנו באים.

ובגליון הנפלא "דרכי החיזוק" מביא השבוע, דבר מופלא! שמרן רשכבה"ג הגר"י זצוק"ל אמר שמסתבר, שהנוצר לעבור ח"ו טיפול רפואי, "לא יעשה את זה בבין הזמנים", כי חסר בעולם את זכות התורה, מבהיל!!!

נכסיו הפקר...

והנה ידוע מה שכתוב ביערות דבש, שלאחר מיתתו של צדיק "נכסיו - הרוחניים - הם הפקר" וכל א' יכול לזכות בדרגות שהשאיר בעולם.

וא"כ הרי רבותינו מרן בעל אילת השחר זצוק"ל ומרן הגר"י זצוק"ל נהגו "להמשיך את השיעורים כסידור" גם בימי בין הזמנים, אך עכשיו נכס זה הוא "הפקר", וכדאי לזכות בזה, ומי שיכול יראה לעשות שיעורים כסידור בימים אלו, וזכותו עומדת לעד.

ניתן להאזין מידי יום לדבר תורה בהלכה ואגדה מרשכבה"ג רבינו מרן ראש הישיבה זצוק"ל שנמסר ע"י תלמידו
החברותא הגרמ"י שניידר שליט"א בקו אילת השחר 0799-555555 שלוחה 7 ובקול הלשון

ציצית "מדיס" של יהודי...

ובשנת תשס"ו, אמר בתוך הדברים כך:

התורה צייתה מצות ציצית, כדי שעי"ז יזכור שבכל מקום שהוא פונה, יראה שיש עליו מצות, זאת אומרת התכלית שלו זה לא סתם, אלא יש לו מצות, רוחניות, ובעצם זה מצוה גשמית, אבל זה רוחניות! כי בשכל לא היינו מבינים מה פתאום לשים חוטים, רק יש בזה ענין שהקב"ה צוה. א"כ כשאדם רואה ציצית הוא צריך לזכור כל מצות ה', שיש רבונ של עולם, שיש מנהיג לעולם.

ובזה הוא צריך להראות שהוא עבד ה', וזה כל החיים שלו צריך ללוות אותו המחשבה, הוא עבד ה', הוא עושה ציצית הוא עבד ה', כל מה שהוא עושה, מה הוא, עבד ה'.

וכמו שאנחנו יודעים להבדיל בן אדם שהולך לצבא או שוטר, הוא הולך בבגדי צבא, בבגדי שוטר, למה הוא הולך בבגדי שוטר, כי בשעה שהוא בתפקיד הוא צריך לדעת שהוא בתפקיד, הוא צריך לעשות עכשיו משהו, לא סתם. ובזמן שהוא הולך הביתה, יכול ללכת בלי הבגדים האלה, אבל בזמן שהוא בתפקיד.

וזוהו האדם, כלל ישראל הם בתפקיד, והם תמיד בתפקיד, ולא כמו להבדיל השוטר אחרי שהוא גומר את העבודה שלו הוא הולך הביתה ופושט את הבגדים והולך כמו כל בן אדם, רק יהודי הוא בתפקיד "כל החיים שלו", ממילא לזה הוא צריך לעשות ציצית, וכשהולך לאכול, הוא ג"כ צריך להראות שהוא עבד ה', ולומר קימתי עשר מצות, ולא דוקא לומר קימתי, אלא העיקר הוא תחת הרושם של עבדות ה', הוא עבד ה'.

לכן אנחנו צריכים לדעת כל הזמן שאנחנו עבדי ה', איפה שאנחנו פונים, כל דבר שאנחנו נפגשים צריך לחשוב אנחנו עבדי ה', זה התכלית של בן אדם, אם לא, בשביל מה הוא נברא. להיות כמו בהמה שיש לה אכילה ושתיה וכדומה וזהו, על זה הקב"ה ברא את העולם, בשביל בריאה כזאת? ע"כ.

והסר ממנו "מכת המות"

ביקשנו הבוקר, בתפילת והוא רחום לשני וחמישי, והסר ממנו "מכת המות" כי חנון אתה. וזה מה שאנחנו מתחננים לאבינו שבשמים, כששומעים דברים נוראים על הילקח בחטף, נשמות יקרות, ה' ירחם.

וא' מהם הוא היקר באדם הגאון ר' ברוך אהרן זקבן ז"ל, מרבני הישיבה המפוארה "היכל טובי" בב"ב. מהישיבות הקרובות לליבו של רבינו, בהדרכה תמידית, לראש הישיבה המופלג הגאון ר' ראובן אינדורסקי שליט"א, וכן ה' בא כל שנה בערב תשעה באב, לבחון את התלמידים.

זכה ר' ברוך להרבות תורה ולאבה את התורה בעולם, לתלמידיו היקרים, ובכלל לכל מי שנפגש אתו, ע"י חכמתו והארת פניו עם "טוב לבו" לכל אחד ואחד.

המקום ינחם וירפא את משפחתו השבורה בשבר הנורא, שבא "פתאום", ויזכו מכאן והלאה רק לשפע שמחות וברכות לנצח. וכולנו תפילה לאבינו שבשמים, חוס ורחם עלינו, ואמור למלאך המשחית - הרף! ותמהר ותחיש גאולתנו בב"א.

"אוהבים דבריה"

כיצד מוציאין..

מנהגו של רבנו, לקחת לתפילה ממחטת אף - מבד, באופן זה, שה' לו שתי מטפחות תפורות יחד, ועשה מהן כמין חגורה ארוכה, והי' מוציא את החולצה על המכנסים, ועליה ה' חוגר את המטפחת הארוכה, כמבואר ברמ"א דכשיש בגד מפסיק, אפשר לחגור חגורה נוספת.

וצורת הקשירה, אמר שלימדו ידיו מנוער מרן הגר"מ סולובייצ'יק זצוק"ל, לסבב קצה אחד של המטפחת על חבירו, ואח"כ תוחב את הקצוות בצדדים, ולא עושה שום קשר.

[א"ה לא זכור סברתו, למה לא לעשות קשר אחד, הרי זה מותר לכתחילה].

והעיר רבנו מלשון השו"ע (או"ח סי' מ"ו ס"ג), חייב אדם לברך מאה ברכות "לפחות", והוא מלשון הטור.

ומשמע לפחות מאה, והמוסיף על מאה עדיף, ומצא שכל ברכה וברכה חשובה, ולמה לא נאמר ג"כ על פחות ממאה, שכל שיכול להוסיף בברכות, יש בזה מעלה.

מחנה "בני תורה"

והנה בשנה זו מלאו "ששים שנה" בלעה"ר, לקיומו של "מחנה בני תורה" שנתייסד ע"י מרן המשגיח דחברון הגר"מ חדש זצ"ל, עם חתנו יבלחט"א מרן רה"י הגרב"מ אזרחי שליט"א ועוד תלמידי חכמים חשובים.

ורבנו ה' מחבב את הדבר, ובא כמה פעמים למחנה, לחזק את הציבור. ונראה להביא מעט, ממה שדיבר שם רבנו.

השמחה ה"עצומה" בתורה ומצות

בשנת תשס"ח, פתח ואמר: מורי ורבותי, בעצם הקב"ה אוהב אותכם מאד, לא רק אלה שכבר לומדים תורה ונמצאים בישיבה, אלא גם אלה שבאו להתקרב אל הקב"ה..

אח"כ המשיך בהרחבה גדולה בגודל תשוקת הנבראים לקיים מצות, מהמדרש שהמים התחתונים בכו על שהרחיקו אותם מהקב"ה, ונתנו להם תחליף ניסוך המים, ומליחת הקרבנות. ובסיום הדברים, אמר: כמה מאושר הוא האדם שיש לו את האפשרות לקיים, כל רגע ורגע יש לו אפשרות לקיים מצוות, ואיזה שמחה צריך להיות לו מזה, אין לשער! ובפרט לימוד התורה.

וכל זה לא כל אחד זוכה, יש אנשים שבגלל המצב שלהם לא יכולים תמיד ללמוד תורה, וברוך ה' שאנחנו זוכים שאפשר לנו לקיים כמעט תמיד, חוץ מהזמן שאי אפשר מפני דברים שמוכרח לעשות, הוא מוכרח לאכול ומוכרח שאר דברים, אך כל הזמן אפשר לקיים מצות, וזה עונג ושמחה שאין לתאר, שאדם צריך לשמוח, בכך שהוא יכול לקיים מצות, איזה מצות קלות, קשות, אבל אפשר לקיים, אמן יהא שמיה רבא כתוב שכי"כ שוקל, ואפילו אמן אחד, כל דבר כ"כ שמחה צריך להיות לאדם, ובפרט לימוד התורה שאפשר ללמוד צריך מאד לשמוח.

ועכשיו מתחילים את הזמן, הקב"ה יעזור שכל אחד באמת "ישמח בלימוד התורה", ויוסיף משהו, כל אחד יעלה ויעלה בתורה יכול להיות תלמיד חכם גדול, והקב"ה ישמח בנו ויקיים הפסוק יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו. ע"כ.

עם הארץ זה "לא מכובד..."

בשנת תשע"א, הרחיב על חובת האדם בעולמו, ובתוך הדברים אמר כך: העיקר צריך לחפש דבר שגם ירומם אותנו, זה לא מספיק מה שהוא יעשה דבר שזה צורך הבריאה, רק צריך לרומם אותנו, ולרומם את האדם, בכל שאר דברים אין דבר כזה שירומם את האדם כמו תורה!

זה דבר רוחני, חוץ מזה שזה דבר שתועלת לבריאה, זה דבר רוחני, בן אדם לא ריק! בן אדם לא רוצה להיות עם הארץ, אפילו שעי"ז ירויח, יהיה לו פרנסה טובה אבל עם הארץ זה "לא מכובד להיות עם הארץ", וחוץ מזה שזה לא מכובד, הרי א"כ למה האדם נוצר? הקב"ה ברא את האדם רק שיהיה לו פרנסה לחיות וימות, בשביל זה ברא אותו? מה התכלית שלו? הוא יחי' הוא יאכל וישתה וישן וימות, אז מה התכלית, בשביל זה ברא הקב"ה, כל הבריאה כולה ברא בשביל האדם, איזה אדם? האדם הזה שיאכל וישתה וישן וימות? מה הוא עשה? אלא צריך להיות איש מרומם, איש מרומם זה "רק יכול להיות עם תורה!" אנשים אחרים לא מרוממים, הוא נשאר כמו כל האנשים, התכלית שלו שיהיה לו פרנסה, שיהיה לו מה לאכול וישתה, שיהי' מקובל בחברה גם זה הוא רוצה שיהי', אבל הוא לא "מרומם" כדי שיהיה מרומם רק תורה, רק תורה! ע"כ.

ניתן להשיג את הגליון ברש"י 14 קומה 2 בניילונית ע"י הדלת

לתרומות להפצת הגליון השבועי וכן לקבלת הגליון ניתן לפנות למס' 055-7600953

או למייל לאורו נלך s31626532@gmail.com

לתועלת הרבים ניתן להאזין לדברים על פרשת השבוע מרבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה.

ע"י יבדלה"ט החברותא שליט"א כמידי עש"ק בקו אילת השחר שמספרו 0799-555-555 שלושה 6.